

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/19-010648-022
Otsuse kuupäev 7. mai 2020
Komisjoni koosseis Esimees Aase Sammelselg, liikmed Kerly Kirsipuu, Lea Vainomäe
Tarbija
Kaupleja Osaühing Galador Grupp, 11073019
Tarbija nõue Ostuhinna tagastamine ja õigusabikulu hüvitamine
Asja läbivaatamise aeg 20. apr 2020

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. jätta avaldus rahuldamata.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Pooled sõlmisid kaupleja e-keskkonnas tellimuse nr 202393 alusel müügilepingu, millega kaupleja võttis enesele kohustuse anda tarbijale üle arvuti hiir Logitech M705 (tootekood 1923LZ02YG29) ja tarbija võttis enesele kohustuse tasuda kauba eest kokkulepitud hind, so 32,10 eurot. Kaup anti tarbijale üle 2.novembril 2019.

Tarbija esitas 4.novembril 2019 kauplejale pretensiooni, milles teatas, et kauplejalt saadud hiir ei tööta normaalselt (hiir liigub aga kursor seisab). Samas kirjas avaldas tarbija kahtlusi selles, kas juhtmevaba hiir talle sobib. Pooled leppisid kokku, et kaupleja kontrollib toote omadusi; kaupleja kuller võttis kauba tarbijalt vastu 7.novembril 2019. 20.novembril 2019 teatas kaupleja tarbijale, et tootel puudusi ei esine.

Samal päeval teatas tarbija kauplejale, et soovib lepingust taganeda põhjusel, et müügiese ei tööta. Tarbija nõuab ostuhinna tagastamist ja õigusabi kulu hüvitamist (50,00).

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja on seisukohal, et tarbija nõue ei ole põhjendatud. Tarbijal puudus 20.novembril 2019 õigus lepingust taganeda kuna põhjendusteta taganemisõiguse tähtaeg oli möödunud ja tarbijale müüdüd tootel puudusi ei esine.

Komisjoni põhjendus:

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Komisjonile esitatud tõenditest saab järeldada, et poolte õigussuhe põhineb sidevahendite abil sõlmitud müügilepingul.

Puudub vaidlus lepingu sõlmimise, ostuhinna tasumise ja kauba üleandmise üle. Pooled vaidlevad selles, kas tarbija kasutas üldist lepingust taganemise õigust seaduses ettenähtud tähtajal, so 4.novembril 2019; samuti selles, kas tarbija oli 20.novembril 2019 õigustatud lepingust taganema.

Komisjon lahendab esmalt vaidluse selles, kas tarbija 4.novembri 2019 avaldus lõpetas lepingu, ehk kas tarbija e-kiri on hinnatav lepingust taganemise tahteavaldusena.

VÕS § 56 lg 1 ja 1' järgi võib tarbija ilma põhjust avaldamata taganeda sidevahendi abil sõlmitud lepingust 14 päeva jooksul arvates müügieseme kätte saamisest. Poolte seletuste ja komisjonile esitatud tõendite järgi sai tarbija müügieseme enda valdusse 2.novembril 2019. Tarbija väidab, et taganes lepingust 4.novembril 2019. Vaidlusalune kiri on saadetud taganemisõiguse tähtaja kestel.

Kaupleja on seisukohal, et tarbija e-kirjast ei võinud aru saada tarbija tahet lepingust taganeda. Kaupleja sai aru, et tegemist on müügieseme omaduste suhtes pretensiooni esitamisega. Seega vaidlevad pooled tarbija tegeliku tahte ja selle avaldamise/sellest arusaamise üle.

Tsiviilseadustiku üldosa seaduse (TsÜS) § 75 järgi tuleb kindlale isikule tehtud tahteavaldust tõlgendada vastavalt tahteavalduse tegija tahtele, kui tahteavalduse saaja seda tahet teadis või pidi teadma. Kui tahteavalduse saaja tahteavalduse tegija tegelikku tahet ei teadnud ega pidanudki teadma, tuleb tahteavaldust tõlgendada nii, nagu tahteavalduse saajaga sarnane mõistlik isik seda samadel asjaoludel mõistma pidi.

Komisjon lähtub 4.novembri 2019 e-kirja sisu (tarbija tahte) selgitamisel poolte edasisest kirjavahetusest ning sarnastes olukordades kujunenud tavapärasest praktikast.

Kirjale järgnenud 5.novembri 2019 kirjavahetusest on aru saada, et kaupleja on

käsitanud tarbija kirja pretensioonina, mitte tehingust taganemise avaldusena. Tarbija on kauplejale selgitanud pretensiooni olemust (väidetav lääge esineb iga 5 min tagant) ega ole juhtinud kaupleja tähelepanu sellele, et ta ei soovi asja parandamist, vaid tahab tehingust taganeda. Pooled on arutanud müügieseme kauplejale saatmise viisi üle; ühiselt on valitud asja tagastamine kaupleja kulul, mis on kohane viis pretensiooni esitamise korral.

Kaupleja on 14.novembri 2019 e-kirjas teatanud tarbijale, et ei ole tootes puudusi avastanud, kuid peab kindluse saamiseks siiski otstarbekaks teha veel mõned katsetused. Kaupleja on tarbijale selgitanud võimalikke tagajärgi juhuks, kui toode ei ole puudustega (garantiiline). Selgitus on antud tarbijale üldise taganemisõiguse tähtaja kestel. Selgitusele vaatamata, ei ole tarbija kaupleja arusaama pretensioonist korrigeerinud. Juhul, kui tarbija tahe oli 4.novembril 2019 tehingust taganeda, oluaks asjakohane täpsustada ebaselgelt väljendatud taht ning anda sellest kauplejale (tahteavalduse saajale) ühemõtteliselt teada.

Komisjoni arvates on tarbijalepingutes tavapärane, et lepingust taganemise taht avaldatakse eelkõige tehingu järgi saadu tagasinõudmisega. Tarbija sellist nõuet kauplejale esitanud ei ole. Kõnealuse e-kirja viimasest lõigust võib aru saada, et tarbija pakub kokkulepet müügieseme vahetamiseks teistsuguse toote vastu.

Komisjon märgib veel, et 20.novembril 2019 avalduses teatas tarbija kauplejale, et ta soovib lepingust taganeda. Õiguspärane taganemine lõpetab lepingu. Kui tarbija oluaks lepingust 4.novembril 2019 taganenud, puudunuks tal vajadus ja õiguslik võimalus 20.novembril 2019 lõppenu lepingust taganeda.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et tarbija ei ole 4.novembri 2019 e-kirjas avaldanud üheselt mõistetavalt lepingust taganemise taht. Kaupleja ei pidanud tarbija kirjast ja sellele järgnenud tegudest aru saama, et tarbija soov oli leping lõpetada ja toode kauplejale tagastada. Tarbija 4.novembri 2019 e-kirjal ei ole lepingust lõpetavat mõju ning pooled on jätkuvalt lepinguga seotud.

Järgnevalt lahendab komisjon vaidluse selles, kas tarbija oli 20.novembril 2019 õigustatud lepingust taganema. VÕS § 116 lg 1 järgi võib lepingupool lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud; oluliseks loetakse rikkumist, mille tagajärjel jääb kahjustatud pool ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis (lg 2).

VÕS § 208 järgi kohustub müüja müügilepinguga andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ostjale ülemineku, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu.

Vaidlust ei ole selles, et tarbija teatas kauplejale toote puudustest. Puudused kvaliteedis on hinnatavad asja mittevastavusena VÕS § 217 lg 2 p 2 ja 6 tähenduses. VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi; ostjale üle antav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas.

Tarbija on toonud puudusena esile arvuti ekraanil hiire kursori ajutise seiskumise. Kaupleja on toodet korduvalt testinud ja kinnitab, et seade on töökorras. Komisjon selgitab tarbijale, et tootes puuduse esinemise peab tõendama tarbija. Kui tarbija on puuduse olemasolu tõendanud, siis eeldatakse kuue kuu kestel, et puudus esines juba toote üleandmise ajal ning kauplejal lasub kohustus tõendada vastupidist, so puuduse tekkimist tarbijast tingitud põhjustel. Kõnealusel juhul ei ole tarbija esitanud komisjonile mingeid tõendeid, millest saaks järeldada, et kaupleja poolt üleantud toode oleks puudustega.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et kaupleja ei ole müügilepingut rikkunud ning tarbijal puudus 20.novembril 2019 lepingust taganemise õigus. Tarbija lepingust taganemise avaldus on tühine ning pooled on lepinguga jätkuvalt seotud. Tarbija nõue ostuhinna tagastamises ja kahju (kulutuse) hüvitamises ei ole põhjendatud.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg

Kerly Kirsipuu

Lea Vainomäe

/allkirjastatud digitaalselt/